

BROOSKET

► **Reseberättelser från
när och fjärran**

BILD: Helena Karlsson Q-Travel

► Ordförande har ordet

När detta skrivs har vi precis avslutat en helg i Borås med alla Gotlands ungdomar. En helg som är både tuff för både barn och vuxna men också otroligt rolig. Den fyller en med hopp för att vi har så många fantastiska ungdomar som tycker att det är roligt med orientering. Det finns också lite oro med i bilden då vi behöver fylla på med nya ledare, det är många klubbar inklusive Bro som går runt på ett ganska litet antal ledare och vi har svårt att få till det med att rekrytera flera. Hur kan vi lyckas med det? Ja det tål att fundera på!

För att fortsätta summera helgens resa – det är så otroligt värdefullt och lärorikt att som ungdom få hålla på med idrott och få vara med om dessa resor och läger som vi gör. Att som vuxen få vara med om

att fostra nya ungdomar från att vara lite vilsna i vad man skall göra, vad skall man ha med sig i väskan, vad är ett PM... Till att själv ta ansvar för sin packning och sina förberedelser, men också självklart vara coola förebilder för de yngre som både får hänga med på eftersnack och till duschen. Det är en lika häftig grej nu - som för dryga 30 år sen när jag började som ledare, fast man kanske är både mer ödmjuk inför uppgiften och tröttare nu än då

Och hörni – vi gör så mycket bra i vår förening. Vi har stabil kursverksamhet, arrangemang av god kvalitet och en driftig stugkommitté. Jag kan inte låta bli att hylla er alla – igen och igen och igen för alla insatser ni gör för att vår verksamhet skall både rulla på och fortsätta utvecklas.

/Helene Eklund

Gotlands Bro OK
Lummelunda Tjauls 141
621 71 VISBY
Kinnerstugan, Tel: 27 31 70
Hemsida: www.gotlandsbrook.com
E-mail: info@gotlandsbrook.com

Innehåll och Text: Birgitta Hjerthén
Layout: Julia Key
Tryck: Mats Runander

Nästa nummer

Nästa nummer av Broosket ges ut i mars

Grattis säger vi till:

Bo Magnusson	70 år	28 november
Mia Löfgren	60 år	29 december
Mats Sigalit	60 år	7 januari -24
Jan-Åke Westerlund	60 år	5 februari -24
Camilla Munthe	60 år	26 mars -24
Henrik Johansson	50 år	31 oktober
Annika Johansson	50 år	6 februari -24
Peter Skalberg	50 år	6 februari -24
Linda Zachrisson	50 år	24 februari -24
Jenny Andersson	50 år	6 mars -24
Lisa Rådenman	50 år	15 mars -24
Robin Boman	40 år	6 december
Gustav Skalberg	20 år	18 januari -24
Edvard Pettersson	20 år	1 mars -24
Markus Åkerlund	10 år	25 oktober
Doris Gustafsson	10 år	29 december
Jacob Colburn Stengård	10 år	6 januari -24
Hugo Lorentzon Jakobsson	10 år	7 januari -24
Melinda Ribeiro	10 år	2 mars -24

► Broosket söker nya krafter

Vill du vara med och göra vår uppskattade klubbtidning?

I dessa tider när nästan all information överförs digitalt, fyller trots allt en fysisk publikation en viktig funktion i klubben. Inte minst för att bevara vår historia. Klubbens ambition är att fortsätta ge ut Broosket 3-4 gånger per år. Vill du vara med på resan? Viktigast är att hålla ögon och öron öppna. Snappa upp när något händer i klubben, vem som varit på en resa, läger m.m. Be den personen att skriva om detta. Påminna styrelse och kommittéer om att skriva om sina planer framåt. Skriva själv och intervjua klubbmedlemmar om stort som smått. Se till att det tas bilder som passar till respektive reportage. Layouten fixar Julia Key. Trycket sker hos Mats Runander i Västerhejde. Sedan återstår att dela ut och posta tidningen till alla medlemmar.

Om du tycker detta låter intressant, hör av dig till catrine.lofkvist@gmail.com

/Infokommittén

► Dags för Advents-OL

Tisdagarna 28/11, 5/12, 12/12 och 19/12 blir det lättsamma OL-övningar vid Kinnerstugan kl. 18:00 för ungdomar. För dig som är ca 8-12 år. Man behöver kunna springa vit bana själv, annars får man ta med sig en skugga.

Det är utomhus tre gånger, så ta med pann- eller ficklampa och kläder efter väder. Sista gången är vi inomhus. Julklapp till de som är med minst tre gånger.

Frågor: Birgitta tel. 0727 10 76 97.

Vi ses!

Tisdagar:

28 november

5 december

12 december

19 december

► Elitsprinten 2024

GÄSTKRÖNIKÖR –Tony Lövdahl

Följande text var först publicerad i O-ringen tidningen. Ingen har väl missat att O-ringen arrangeras i Oskarshamn (Smålandskusten) i juli 2024. Tony är fostrad i Roma OK, men tävlade några år för Bro OK. Sedan länge är SOK Viljan i Oskarshamn Tonys hemvist.

Gotlandsbåten stävar in mot Oskarshamn. Jag kliver av och blickar ut mot horisonten. Jag har precis blivit fastlänning och ska påbörja min första tjänst i arbetslivet. Föga anade jag då, att jag nu 30 år senare, blickar ut mot samma horisont när jag nu ritar kartan för O-ringens elitsprint.

Gotlandsbåten stävar, nu som då, sakta in i den inre hamnen och gör sin sedvanliga piruett innan hon stilla lägger till vid kajen och resenärerna kliver av. De hastar förbi medan jag kliar mig i huvudet och försöker lösa något karttekniskt dilemma vid "långa soffan". Världens längsta soff/bänk sägs det. Den ska visst också finnas med i Guinness Rekordbok.

Häriifrån kan man, förutom Gotlandsbåten, också skönja Blå Jungfrun i fjärran. Den sägenomspunna ön som även är nationalpark.

Jag styr nu stegen upp mot stadens centrum. Dit går jag på samma kullerstengator som "Döderhultaren" gick på för hundra år sedan. Vem han var får ni säkert reda på när ni kommer till Oskarshamn nästa sommar. Det är en del höjdmeter som ska avverkas så jag hinner bli lite trött i benen innan jag når ett av stadens torg.

Här i centrum kommer säkert sprintorienterarna att passera. Vad kommer de mera att möta på? Förutom själva stadskärnan så kan Oskarshamn stoltsera med en förhållandevis stor stadspark. Den består av typiska parkområden men också av ett skogsparti, där man kan få känslan av att befinna sig mitt ute i skogen långt från stadens larm.

Gator, cykelvägar och gångstigar. Asfalt, kullerstenar, gräs och grus. Skog, park och en hel del hus. Ja, vad banläggaren väljer att göra med denna palett är det ingen som vet.

Jag hoppas och tror att de tävlande kommer att uppskatta den variation som Oskarshamn har att erbjuda och önskar alla hjärtligt välkomna till Smålandskusten 2024.

/Tony Lövdahl

► O-ringen i Oskarshamn 2024 21-27 juli

Nästa år arrangeras O-ringen på andra sidan sjön! Styrelsen har beslutat att subventionera startavgifterna lite extra för att uppmuntra flera att delta. Startavgiften subventioneras med 200 kr/dag. Subventioneringen regleras i efterhand i slutet på 2024.

Man väljer själv sitt boende, det finns camping, vandrarhem, hotell och andra privata boenden. Klubben kommer inte att hålla ihop boendet. Några har redan har bokat camping med eller utan el. Arrangören strävar efter att klubbarna skall få bo nära varandra oavsett typ av campingplats.

Vi är redan 25 löpare anmälda, så kommer att kunna göra ett långt långbord på kvällarna, för härligt eftersnack. Om ni har bestämt er för att hänga med eller redan har bokat meddela gärna Helene så att vi har lite koll på hur många som kommer med. Hör av er om ni har några frågor, så hjälps vi åt att reda ut!

All information finns på oringen.se

Och som en motprestation för subventioneringen är vi tacksamma om man ställer upp och hjälper till på 3-dagars som arrangeras 9-11 juli i Hejnum!

/Styrelsen

► Nyårsläger

För alla ungdomar. Fredag kväll 12/1 - lördag lunch 13/1. Vid Kinnerstugan. Håll utkik efter information på hemsidan och Facebook.

BILD: Tina Wahlgren

► Visst var Wallis VM-åskådare

Den uppmärksamme kunde se Tina Wallis Wahlgren på TV-sändningen från OL-VM i Schweiz i somras.

Hur kunde det komma sig att du var där?

Jo, 1983 gick jag en kurs för reseplanerare. Vi är några från den kursen som träffas en gång per år. En av oss bor i Schweiz, så det var platsen för årets träff. Jag såg till att träffen sammanföll med VM! Vi var på stafetten som gick 16/7 vid Flims Laax. Arenan var speciellt uppbyggd för tävlingen. När vi skulle köpa biljetter fanns det bara sittplats kvar att köpa. Biljetten kostade 500 kr, men det var det värt! Det var ju så varmt, så det var skönt att sitta. Utanför arenan var det som en mäsas, där man kunde vara med på tävlingar, vinna priser och annat skoj. Det var många svenskar på plats, men vi hade flagga och syntes därför bra i TV.

Är det lätt att följa tävlingen på plats? Ibland hör man ju att det är bättre att sitta hemma vid sin TV.

Det fanns två storbildsskärmar och där visades GPS-trackningen. Pelle Forsberg var speaker, han hinner ju lämna mycket information. Det var varvning och efter de sista kontrollerna kunde man följa löparna på "hyllan" runt arenan mot växling/mål. Det var publiktävling samtidigt som stafetten. Eget område och eget mål, men i anslutning till arenan. Jag sprang inte.

Det var ju inte direkt första gången du var med på TV. Som återkommande kastfunktionär på Karlstad GP i friidrott,

har vi sett dig hålla koll på Ståhl och grabbarna. Gillar du att synas med kändisar?

Ja, självklart !(skratt) Det är sedan jag pluggade i Karlstad någon gång på 90-talet. En kompis är internationell kastdomare, så därför är jag med som funktionär i kastgrenarna varje år.

Har du flera kändisar på din lista?

Jag har ju träffat Nils van der Poel på en föreläsning. Magnus Wieslander bodde på samma hotell som oss på 25-manna, då passade jag på att få en autograf. Fast jag fick höra att autografer är ute, jag skulle ju så klart bett om en selfie!

Jag vet att du reser mycket, så då har du väl orienterat utomlands?

Har jag det? Låt mig tänka.... Jo, i Norge 1997, det är nog enda gången. Sen har jag ju varit med och arrangerat PWT (Park World Tour) i Kina eftersom det sammanföll med min Kinaresa. Jag tror att det var en annons i Skogssport där de sökte funktionärer. Vi åkte runt i provinserna och arrangerade tävlingar. I en provins med 60 miljoner invånare var det 1100 deltagare.

Jag måste berätta en sak till från VM. Efter blomsterceremonin försökte Gustav Bergman kasta sin buket till mig, eller siktade han efter svenska flaggan? Första försöket missade han helt. Nästa kast gick bra, men tjejen framför mig norpade buketten! Därför har jag tipsat Marita Axelsson, OK Ravinen (fd Garda) om att hon borde lära honom lite kastteknik!

/Birgitta Hjerthén

► Museiprylen

Vårt museum är ju invigt och klart. Men det betyder inte att inget mera händer med museet. Du som har någon pryl som du tror kan platsa får gärna höra av dig till Birgitta Hjerthén eller Karin Mårtensson.

Senaste tillskottet är en klubbsskärm som vi hade långt innan beachflaggans tid. Vi tror att den är tillverkad av Karin Nilsson.

Av Lars-Johan Larsson har vi fått 10-milakartor från 1968-1970. Skala 1: 25 000 och med teckenförklaring och kontrollbeskrivning på både svenska och finska. Kontrollbeskrivning med symboler kom inte förrän på 1980-talet.

Och så har vi fått "Tidningen för orienterare i Gotlands Bro SK" från 1969 och 1970. Det här var alltså innan Bro OK bildades.

Några axplock ur dessa publikationer:

Fyra olika råd har bildats... som arbetar under stora orienteringssektionen. Ekonomiska rådet med bl.a. Evert Nilsson och Jan Norrby. Föreningsrådet, Rekryterings- och ungdomsrådet med bl.a. Sven-Åke Asklander, Tränings- och tävlingsrådet med bl. a. Gunnar Eriksson och Lars-Johan Larsson. (Telefonnumret till Evert Nilsson är fortfarande det samma till Graute Gård minsann.)

Att kunna orientera när man en gång lärt det, är ingen konst, men att jämt kunna springa fort är lite svårare. Ett mycket bra medel mot det senare är ATT TRÄNA OFTA och intensivt.

Årskavalkad 1968 (här listas klubbens

samtliga segrare under året). Ja, ni ovan uppräknade har varit duktiga och heder åt er, men bli nu inte malliga för det. Många har blivit tvåa många gånger och kanske är det deras tur att vinna nästa gång...

Har du hört apropå 5-dagars

...att ett av klubbens blåbär i seniorklassen sammanlagt höll på att slå en av de erkända (Här blir man ju väldigt nyfiken, vilka rör det sig om?)

...att klubbens lille stor man- Anders Nilsson - efter framgångarna i 5-dagars tänker ge ut en träningsbok med titeln "Hur jag förbereder mig inför tävling"

Ekonomiska rådet har ordet.... Sen får vi hoppas på Guds och Tingstäde kommuns försyn (för att få ekonomin att gå ihop)

Med stora framgångar vi klubben skall färga

Visa konkurrenterna vem som i listorna härja

Om det inte är dem som de i skogen sett ryggen på

Javisst, vi från Gotlands Bro SK

Tack för prylarna Lars-Johan!

/Birgitta Hjerthén

► Kom med i fotogruppen!

I museet finns massor med foton. Kanske mest från 80- och 90-talet när vi ännu framkallade rullar och fick pappersfoton.

Det är lite oordning på dem. Jag skulle vilja ha hjälp av några stycken, ni som varit med ett tag, att försöka identifiera och datera. Tanken är att upprätta album i kronologisk ordning, så vi kan bläddra och minnas.

Vi kan väl träffas några dagar/kvällar under vintern. Du som är intresserad, hör av dig till birgitta.hjerthen@telia.com, eller tel. 0727 10 76 97.

► Sol över Trälge

Tanken att installera solceller har funnits ett par år. Första gången vi ansökte om stöd för detta, fick vi avslag. Men nya pengar avsattes till solcellsstöd och en ny ansökan lämnades in i februari 2023 och beviljades i april.

Vi har fått 200 000 kr av Regionen och 75 000 kr av RFSISU. Offerter togs in under våren och med ett eget tillskott på ca 65 000 kr kunde arbetet sätta i gång. Den stora lönnen i sydändan av lägenhetslängan Trälge togs bort av stugkommittén en dag i början av augusti. Sedan startade installationen av solceller på båda sidorna av taket. Arbetet rullade på utan problem och sedan 30/8 har vi egen produktion av el.

Så nu är det bara på att hoppas på mycket sol. Och det är faktiskt så att vi förbrukar mycket el på sommaren. Uthyr-

nigen kräver uppvärmning och mycket varmvatten. Nästa steg är att installera två laddstolpar för elbil vid parkeringen. Det har varit efterfrågat och vi räknar med att det är klart under våren.

/Stugkommittén

BILD: Birgitta Hjerthén

► Priser på Gotland

Följande priser och utmärkelser delas ut varje år på Gotland

Bro OK:s priser

Årets prestation

Styrelsen utser den person eller lag som gjort den bästa idrottsprestationen under året. Seden säger att det ska vara lite svårare att få det om man redan fått det en gång.

Priset utdelas på årsfesten.

Årets Ledare

Ordföranden utser enhälligt detta pris till en person han/hon tycker ha gjort en god insats som någon typ av ledare under året eller under längre tid

Priset delas ut på årsfesten.

Årets junior

Pristagaren skall vara 17-20 år
Styrelsen utser pristagare och utgår från följande kriterier:
Tävlingsresultat, träningsflit, viljan att satsa, vara god kamrat, visa god klubbkänsla, vara en god förebild för våra ungdomar.

Priset delas ut på årsfesten

Årets ungdom

Pristagaren skall vara H/D 16 eller yngre, som varit bäst på träning och tävling. Priset kan endast utdelas en gång till samma person.

Tränings och rekryteringskommittén utser pristagaren.

Priset delas ut på Årsfesten

Årets ungdom

Pristagaren skall vara H/D 16 eller yngre, som varit bäst på träning och tävling. Priset kan endast utdelas en gång till samma person.

Tränings och rekryteringskommittén utser pristagaren.

Priset delas ut på Årsfesten

Tävlingspokaler

Delas ut till alla HD 12 och yngre som tävlat minst 10 gånger under året.

Övriga priser på Gotland

Gotlands Skogskarlar

Delar ut pris till Bästa H/D 12 och Bästa H/D 14 varje år, priset baseras på tävlingsresultat och delas ut på OL-galan.

Gotlands Skogsflickor

Delar ut pris till Bästa H/D 16 varje år, priset baseras på tävlingsresultat och delas ut på OL-galan.

GT-tröjan

Bästa herr/dam senior på Gotland, beräknas på DM enligt ett poängsystem. Priset delas ut på OL-galan.

Årets Junior

Beräknas på samma sätt som GT-tröjan, priset delas ut på OL-galan. Utöver detta kan vi ansöka om diplom och medalj hos SOFT för ledare/funktionärer. Samt silvernål från RF/SISU. Riktlinjer för detta är både år som styrelseledamot, ledare eller huvudfunktionär på tävlingar.

► Och dessa ungdomar vinner 2023 års tävlingspokal!

I tävlingspokalens 15-åriga historia, så är 2023 ett rekordår då det delas ut hela 17 pokaler. Det är riktigt glädjande och visar på en bra verksamhet i föreningen!

Snyggt jobbat alla pokalvinnare och bra jobbat i ungdom o rekryteringskommittén med flera!

Pokalen tilldelas de ungdomar under 12 år som startat minst 10 gånger på de 20 tävlingar som genomfördes, priserna delas ut på årsfesten februari 2024.

VINNARE 2022:

Wilma Björling	Alice Samuelsson
Hanna Eklund	Agnes Sandgren
Harald Fohlin	Edvin Sandgren
Emmett Key	Evelina Sandgren
Lewis Key	Sigge Svangren
Brian Löfkvist	Elsa Westerlund
Jacob Löfkvist	Algot Ågerfalk
Lars Nyström	Sofie Åkerlund
Lova Nyström	

► 25-manna –så kul!

Jag som icke aktiv orienterare älskar verkligen att få åka med på 25mannaresan varje år.

Jag är inte en klippa på orientering så istället åker jag med som reseledare och försöker vara ett stöd för deltagarna gällande tider, platser, info osv. Tror definitivt att jag gör ett bättre jobb där än i skogen.

I år hade vi fått ihop 3 stycken Gotlandslag. Det var många ändringar de sista dagarna pga. sjukdomar och skador. Det blir ordentligt med pyssel både för uttagningskommittén och för oss reseledare de sista dagarna innan avresan men det löste sig i år igen.

Jag som reseledare ser till att vi har båtbiljetter bokade till alla deltagare, att bussar är bokade, ta fram busslistor för de olika turer vi gör, rumsfördelningen på hotellet och vilka tider som behöver passas under helgen bl.a.

Tillslut stod vi där vid Hamnterminalen i Visby på eftermiddagen den 6 oktober med taggade deltagare till våra 3 lag.

Vi lastade in vår packning i Karlssons och Anderssons bussar som skulle transportera oss under helgen.

På båten är det som vanligt samlingar med de olika lagen. Lagledarna går igenom det viktigaste som gäller för tävlingen och jag tillsammans med de övriga reseledarna från de andra klubbarna går igenom det praktiska som gäller under helgen. Jag tycker det är viktigt att alla lag har fått samma info om resan så därför har jag valt att sitta med

på samtliga samlingar. Kul också att få lära känna nya lagmedlemmar som man kanske inte träffat så mycket tidigare. Det allra viktigaste är att komma ihåg att förmedla till deltagarna är att ha kul och att vi gör detta tillsammans.

I år bodde vi på Scandic i Älvsjö. Tror att de flesta var ganska trötta när vi kom fram så de flesta hämtade ut sina lagtröjor hos lagledarna och kröp därefter ner i sängen. Innan jag släckte för kvällen så gick jag igenom de sista justeringarna med busslistorna jag har. Min mardröm är att glömma kvar någon på tävlingsarenan eller hotellet så jag försöker bocka av alla vid varje förflyttningstillfälle. Känner mig lite militärisk när jag har mina upprop på bussen men det bjuder jag på. Passade även på att dubbelkolla tider gällande frukost, avresa på morgonen osv.

Lördag morgon ringde väckarklockan vid halv sex då frukosten serverades klockan 6 och klockan 8 var det dags för bussarna att köra mot tävlingsområdet. Jag försöker att hålla ett öga under frukosten på vem som är där och inte för att vara säker på att alla är vakna och uppe. Alla var med på bussen efter lite strul med hissarna på hotellet.

Tävlingsområdet i år var vid Lida Friluftsgård i Tullinge. Lida Friluftsgård var ett jättefint område med en sjö nedanför backen. Det var ganska mäktigt att stå på backen ovanför alla klubbält och bara titta ut över vimlet av deltagare.

Jag måste nog säga att vi hade tur med vädret. Väderprognosen under veckan hade spått regn, regn och åter regn hela

helgen. Men på fredagen visade det uppehåll på min SMHI app för helgen. Självklart kunde jag inte låta bli att hoppas på att få en regnfri helg. När vi kom till området så var det lite lite småregn/snö i luften. Men när vi fått upp klubbältet så blev det uppehåll och det fortsatte vara det under hela helgen. Även om vi orienterare är vana med att klä oss efter väder så blir allt mycket roligare om det är uppehåll och man slipper ha lera upp till anklarna som vi har varit med om vid tidigare 25mannatävlingar.

Stafettdagen rullade på precis som den ska med nervösa deltagare, nöjda deltagare, missnöjda deltagare, lagledare som letar deltagare, kaffe, bulle, korv med bröd och lunch i markan. När våra sistastreckslopare för samtliga 3 lag stack ut på sina sträckor visste vi alla att samtliga löpare så här långt var godkända för våra 3 Gotlandslag. Lag grön/blå och Lag orange var dessutom jätte jämna tidsmässigt så här långt så det blev sista sträckorna som skulle avgöra resultatet mellan dessa två lag. Hejarklacken ställde upp längs spurtan och jublet var högt när våra 3 sista Gotlandslöpare sprang förbi och vet ni??? Alla 3 lagen blev GODKÄNDA!!!! En superinsats av samtliga medverkande.

Det är så kul att så många som möjligt stannar kvar på arenan och hejar in sistastrecksloparna. Det är det som gör VI känslan. Att VI gör det här tillsammans. I resultatlistan hamnade lag vit på plats 107, Lag grön/blå på plats 241 och Lag orange på plats 243.

När alla var i mål så ringdes bussarna fram och vi kunde nöjda och glada åka tillbaka till hotellet för dusch, middag med en hel del skratt och en god natts sömn.

På söndagen blev det sovmorgon jämfört med lördagen då bussarna inte lämnade hotellet förrän kl 9. Innan avfärd fick vi avnjuta god hotellfrukost. Mums!

Bussarna satte kurs mot Arenan och 25mannamedeln som är en individuell tävling. När alla var i mål för dagen och vi packat ihop klubbältet åkte många av oss till Kungens Kurva för lite mat, fika, shopping och umgänge innan vi åkte mot Nynäshamn för att ta båten hem efter en mycket trevlig och rolig helg tillsammans med detta härliga orienteringsgäng.

Så även om jag inte är en aktiv orienterare så är detta en höjdarhelg. Att få umgås med min orienteringsfamilj. För det är verkligen så jag känner. Värmen, skratten och inkluderingen man får från det här gänget är svårt att hitta någon annanstans.

Tack för denna 25mannaresa, nästa år kör vi igen och då går tävlingen vid Rudan Friluftsområde i Handen.

/Reseledare Sofia Gardelin

BILD: Sofia Gardelin

► Så här går det till att arrangera en tävling

Gotlands Bro OK har ett väloljat arrangörsmaskineri, men det finns även en del nya medlemmar som deltar inte minst i ungdoms- och vuxenkurser som säkerligen sitter inne med diverse specialkompetens.

Här kommer en sammanställning över de olika uppdragen som är aktuella.

Tävlingsledare:

Den person som är spindeln i nätet, som tillsätter huvudfunktionärer och tar markägarkontakter. Ser till att sekretariatsvagn, toavagnar, tält och annat hämtas från IP Skogen. Idrottsplats Skogen är den mobila idrottsanläggning som orienteringsrörelsen har förtur till hos Region Gotland då vi inte har någon fast idrottsplats.

Banläggare:

Den person som lägger banorna, där olika klasser har olika svårighet vilket är reglerat av Svenska orienteringsförbundet (SOFT). Detta påbörjas i regel ett år före tävlingen, då besöks och markeras alla tänkta kontrollpunkter i skogen. I inomhusarbetet används ett datorprogram kallat Ocad. Dagarna före tävling, när antalet anmälningar är klart, skrivs kartorna ut och läggs i plastfickor. Också lösa kontrolldefinitioner med kodsiffror skrivs ut. Sätter ut själva kontrollerna i skogen, i regel dagen före, samt stämplingsenheterna på tävlingsdagens morgon. Snitslar eventuella stödstiggar. Plockar in alltsammans efter genomförd tävling. Till en normalstor tävling används 50-60 kontroller.

Bankontrollant:

Den person som efter att banläggaren markerat kontrollpunkterna i skogen kontrollerar så är dessa är korrekta. Kollar också att banornas svårighetsgrad är korrekt.

Vätska:

Måste finnas på banan under långdistans. Vid varmt väder även vid start och mål. Vätskan transporteras ut och serveras löparna.

Sekretariatet:

Sköter lottningen och ser till att en startlista publiceras i Eventor, SOFT:s centrala IT-system. Under tävlingsdagen håller de ställningarna, oftast i sekretariatsvagnen. Löser problem med Sportident-brickor, felstämplingar och mycket mer därtill. Håller koll på hur många som finns kvar i skogen. Ser till att resultat läggs ut live samt efteråt i Eventor.

Parkeringsvakter:

De första som deltagarna möter när de kommer till tävlingen. Ser till att bilarna parkeras på lämpligt sätt.

Starten:

Personalen bygger upp startplatsen på den plats banläggaren anvisat, checkar stämplingsbrickor, ser till att rätt person kommer till start på rätt minut. Håller även i starten för de öppna klasserna.

Målet:

Personalen bygger upp målfällan, välkomnar i mål och ser till att löparna stämplar ut sin bricka.

Speaker:

På de större tävlingarna. Rapporterar

från radiokontroller och målgång, gör tävlingen spännande att följa för de som är på arenan.

Serveringen:

Planerar inköpen, kokar kaffe och korv, grillar hamburgare och håller i försäljningen under respektive arrangemang.

Hygien:

Toalettvagn finns alltid. Dusch på de större tävlingarna. Då skall duschvagn och tankvagn på plats. På något sätt skall också vattnet bli varmt.

Sjukvård:

Sjukvårdsväska finns alltid till hands, vid våra större arrangemang har vi bemannat sjukvårdstält. Oftast är det stukningar, skavsår och rivsår som får behandlas.

Miniknat:

Finns endast på 3-dagars och Helg utan Älg. Här kan de minsta barnen gå en snitslad bana med karta i hand.

Prisanskaffning:

Priser delas i regel ut till ungdomar och i DH21. Lottade priser bland övriga deltagare.

Och så allt det andra:

Vid varje arrangemang finns det behov av folk som gör lite allt möjligt, ingen behöver någonsin känna sig överflödig, att arrangera är ett sammansvetsande lagarbete.

Du som vill göra en insats på våra arrangemang, tveka inte att höra av dig till tävlingskommittén.

Under 2024 arrangerar vi följande tävlingar: DM Natt 5/4, Broruset 7/4, 3-dagars 9-11/7,

DM Medel 24/8.

/Tävlingskommittén

► 3-dagars 9-11 juli -24

Nästa stora arrangemang äger rum mitt i sommaren vid Rings i Hejnum.

3-dagars med förhoppningsvis 1500 deltagare.

Planera Din ledighet alla redan nu så vi kan bjuda på ett sedvanligt bra arrangemang som ger våra gäster ett fint minne!

Kartan är nyreviderad och arbetet med banorna är igång!

Vi behöver alla händer och fötter för att allt skall fungera på bästa sätt!

**/Anders, Uffe och Edvin Nilsson
Tävlingsledning**

► Deltagande på egna arrangemang

Vi vill påminna om vad som gäller vid våra stora personalkrävande arrangemang 3-dagars och Helg utan Älg. Då får följande tävla: ungdomar, juniorer och seniorer i huvudklass. Övriga medlemmar som har möjlighet förväntas hjälpa till med arrangemanget. Möjlighet till provlöpning på banorna finns om man kontaktar banläggaren. Vid övriga mindre tävlingar som vi arrangerar, försöker vi rotera funktionärerna för att så många som möjligt skall få chansen att tävla.

/Styrelsen

► Svangren i Spanien

Ålla, kommåsta på favår? Ja ungefär så långt sträcker sig mina kunskaper i spanska. Även en servesa skulle jag kunna fixa men om dessa skriver vi inte i denna tidning!

Min kära fru har sedan 2019 nästan tjtatat hål i huvudet på mig om hur kul det är att springa orientering i Spanien, och då allra helst i Alicante där hon och Anna Samelius tillsammans med OL-gymnasiet vistades en vecka.

Oktober och november är enligt oss två månader som man skulle kunna stryka helt och hållet och ersätta dem med två majmånader i stället. Därför bestämde vi oss för att hänga på O-Travels veteranpaket i just Alicante 28:e oktober till 4: november. O-Travel består av Helena Karlsson och Per Emion som reser runt på varmare breddgrader och arrangerar träningar och tävlingar. Bra jobb!!!!

Jag lyckades slita mig från mina oavlönade svartjobb och Ylva från sitt kneg på regionen och vips befann vi oss i

Spanien. P.g.a. överbelagda bungalows blev vi tvungna att spendera första natten i ett hotell där arkitekten som ritat hotellet hämtar inspiration från Öst-tysklands kopia av Rinkeby-Tensta. Säker 200 rum på varje våningsplan och en matsal stor som halva Brasilien! Och när spanjorerna firar Halloween så gör de det ordentligt och självklart samma kväll som vi anländer och lika självklart på vårt hotell! Jissus Amalia vilket oväsen! Ibland är man glad för att man hör som en kråka! (Om de nu hör dåligt, vilket jag har fått för mig!)

Nåväl vi är ju luttrade orienterare som sovit i samma gymnasal som Björne Andersson (den killen kan snarka!!!!) så vi överlevde även denna vistelse! Av Per och Helena fick vi reda på att vi var anmälda till en tävling på söndagen med över 500 deltagare där huvuddelen kom från trakterna av Alicante. Jag lyckades klämma mig in i mitten av resultatlistan och Ylva något högre. Ylva sin

vana trogen har återigen gjort en faceplant som resulterat i blodiga armbågar som plåstrades om av en ambulansförare. I Spanien har man som krav att det skall finnas ambulans på plats när man kommer över ett visst antal deltagare.

När väl Veterancupen kommer igång så startar vi upp direkt i anslutning till La Marina där vi bor. Kustnära terräng som påminner mycket om Ulla-Hau. M.a.o. ganska tekniskt krävande och tuuuung sand! I hade valt att springa 3 km-klassen båda två. Dock uppdelat i herrar och damer. Ylva börjar storstilat med att vinna första etappen med över 5 minuter och jag fick nöja mig med en tredje-placering 6 minuter efter en yngling i 50-årsåldern.

Kartorna är riktigt bra men ofta är det svårt att veta om det går uppför eller nedförs vilket gör orienteringen lite klurig. Fyra av etapperna går i liknande terräng med undantag av den 3: etappen som går ute på ön Tabarca vilken till stor del liknar vår Falholmen. Dock ligger det en liten by i den västra delen där det bjuds på stora möjligheter att göra bort sig.

Både Ylva och jag lyckades hålla ihop orienteringen riktigt bra hela veckan och vi slutar på en andra plats och en seger.

Vem som vann.....det tillåter inte min blygsamhet att förtälja! I ärlighetens namn skall jag säga att vi inte var så många i klasserna. Runt 10 pers, så autografjägare behöver inte göra sig besväret att jaga oss!

Men jag måste säga att det var riktigt rolig orientering och härligt med ca 20-25 grader (hörde att det regnade hela veckan på Gotland. Tråkigt ;-) värme och flera nya kompisar. Hängde mycket med Benitas svärföräldrar från Hagaby och blev lite starstruckad av Tony Månsson som bl.a. vunnit 10-mila. Men vaf..... vad är det mot att vinna 25-manna!!!

Om ni precis som vi gärna suddar ut en vecka i oktober/november så kan jag starkt rekommendera en vecka ner i Spanien med Per och Helena som arrangör! Vi kommer med största sannolikhet att göra om det nästa år, om Gud vill och byxorna håller!

Nu skall det laddas för Skinkjakt! Huka er!

(Kolla bilder av löpare och kartor på O-Travels Facebook)

/Lefte och Ylva

BILDER: Helena Karlsson O-Travel

► Edvin Nilsson –soldat i blågult

Mitt efternamn avslöjar mitt påbrå, då stora delar av klubben har en koppling till Nilssonklanen på ett eller annat sätt. Med andra ord blir min orienteringsbakgrund knappast någon nyhet för de gamla rävarna i klubben, men kanske för de nya, vad vet jag?

Med Kjell Nilsson och Jenny Andersson till föräldrar, som båda två tagit tröjan, började på sätt och vis karriären redan innan jag föddes. Det är så pass att jag inte kan sätta fingret på när jag sprang min första träning eller tävling. När jag var riktigt liten (nu snackar vi

förskoleålder) deltog jag på en och annan klubbkavle, var med på träningarna och deltog flitigt på tävlingarnas miniknat, inskolning och U1 (motsvarande dagens mycket lätt 2km). Den första tävlingen som dyker upp ur minnet är O-ringen i sälen 2008 där hela familjen var med. Jag sprang U1 och miniknat om jag inte minns helt fel. Jag var ju trots allt bara sju.

Att bli medsläpad var och varannan helg ut i skogen som pojkspoling är väl inget de flesta i den åldern tycker är skitkul. Det gjorde väl inte jag heller varje gång, men överlag tyckte jag det var riktigt kul! Inom orienteringen hade jag kul såväl i skogen som med mina vänner. Konkurrenten mellan mig och jämnåriga var hård och titt som tätt blev det någon vinst hit och dit. Även om ambitionen aldrig låg på att vinna ska det tilläggas att det var lika kul varje gång jag gjorde det. Naj, kul hade jag och det räckte för mig att bli duktig på att orientera. Motivationen att bli snabb fanns inte riktigt förrän i de tidiga tonåren med GM och USM som de stora tävlingarna på året. När jag blev gammal nog åkte jag även med på SM som junior under gymnasietiden som idrottsgymnasieelev och efter det följde en pandemi och värnplikt.

Efter gymnasiet blev jag kallad till värnplikt. Jag låg ett år uppe i Umeå och fick lära mig allt om hur vi på bästa sätt skyddar oss mot kemiska-, biologiska-, radiologiska- och atomvapen. Strängeligen förbjudet i krig men ack så viktigt att kunna skydda sig mot i fall att det mot förmodan skulle brukas. Uppre i

norr hade jag kul även fast det blev svårt att hinna med orienteringen. Det skulle dock ändra sig efter värnplikten.

Värnplikten i sig öppnade upp dörrar för andra anställningsformer inom försvarsmakten. Ett år senare tog jag anställning som soldat och Andreas Nikolausson var på mig snabbt att skriva upp mig som intressent som aktiv löpare i orienteringsgrenen inom försvarsmaktens idrottsförening. Och där började min militära orienteringskarriär.

I våras fick jag möjligheten att åka till Slovenien och representera försvarsmaktens landslag på ett regionalt mästerskap vilket kan ses ungefär som ett EM eller världscup. Det var en väldigt häftig upplevelse att jag som amatör fick representera Sverige. Jag blev flera erfarenheter rikare. Utöver att jag träffade nya vänner såväl nationella som internationella gick det bra i tävlingen. Som tredje bästa svensk drog jag mitt strå till stacken för en stabil andraplacering i lagtävlingen.

Utöver Slovenien deltog jag även på Nordiska militära mästerskapen i Danmark nu under hösten. På plats blev jag förkyld och någon bra prestation var utesluten. Men jag var där och hade både trevligt och förbannat kul. Utöver Danmark och Slovenien har jag inte hunnit med andra utländska aktiviteter men däremot har jag varit med på inhemska läger.

Två år i rad har jag även deltagit på försvarsmaktens mästerskap i orientering,

tänk er SM fast i försvaret. Ifjol gjorde jag inget individuellt kanonlopp. Dock desto bättre i år. Men det allra viktigaste och mest ärofyllda var att P18 som jag representerar tagit hem budkavlen två år i rad där jag öppnat med första sträckan båda åren. Väldigt kul!

Att tävla i försvaret hade jag ingen koll på innan jag väl halkade in via värnplikten. Det enda jag har att förhålla mig till är berättelserna från farfars bror Anders Nilsson. Jo, nog har jag fått höra om ett och annat Armemästerskap. Utöver det har jag efter hand som jag kommit in i den militära orienteringen fått höra om svunna mästerskap från såväl pappa och Peter Falk som herrarna i grannklubbarna (Andreas Nikolausson, Per Wallin och Greger Westerlund).

När jag hör skrönorna från för och deras topprestationer känns det kul att även jag får uppleva liknande tävlingar och uppnå liknande framgångar även om jag har en bit kvar till toppen.

Likt i det militära har jag även en liten bit kvar till tröjan. Men ack så nära jag varit och nosat på tröjan två år i rad. Det är klart att det har känts surt att vara så nära. Jag har helt enkelt inte haft krutet för att kunna knipa tröjan. Dock har jag inte bråttom, jag siktar långsiktigt och försöker träna så jag håller i längden och kanske kan ta tröjan fler än ett år. Dock är det långt ifrån självklart med många av mina nära vänner som är minst lika bra som mig. Se bara på Duncan Robertson och Felix Bäckstade som båda

Fortsättning följer ►►

två gjort bra prestationer i år. Sen får jag inte glömma Brent Key som ännu har tillräcklig styrfart att vinna år efter år.

Helg utan Älg blev faktiskt något av ett återuppvaknande för mig i år. DM-tävlingarna blev knappast vad jag tänkt på grund av det jag nu förmodar var för dålig återhämtning i kombination med lite för mycket förkylning under hösten. Jag tog ledigt från träningen ett tag och lyckades göra några hyfsade prestationer på HuÅ. Jag såg väl inte så mycket på resultatet utan det som var roligast var ju såklart att hamna på Helagotland. Jag fick några kommentarer från nära och kära men det är knappast så det kommer fram folk på stan och tycker att jag är någon kändis.

I klubben har jag tidigare inte haft några direkta uppgifter. Jag har lagt en hel del långpass för juniorer och seniorer och agerat uthängning och inplockningsresurs innan men inte mer än så. Inför

kommande år har jag dock tagit på mig att vara underförordnad tävlingsledare för 3-dagars. Jag kände att jag har lite för stor fördel i hemma i hägnen i Hejnum, där pappa har lamm, för att tävla. Så jag ser fram emot att få ha ett finger med i spelet med banläggning och ta lite ansvar för skogsdelen.

Hemma på Graute gård bor jag ännu där jag ser till att jobba av hyran så gott det går. Under hösten, vintern och våren är jag dock sällan till någon nytta hemma, då jag jobbar heltid på P18 har jag svårt att hinna med att hjälpa till på gården. Som tur är har mamma och pappa god hjälp av bröderna Erik och Anton med lantbruket. Däremot på Sommarhalvåret har jag i sju års tid stått i butiken och pytsat ut kaffe och sålt ett och annat skinn.

/Edvin Nilsson

BILD: Göran Gustafsson

► Avslutningsresa till Borås – Intervju med Jacob & Sigge

Jacob Löfkvist

Jag gick upp klockan kvart i sex och det var helt okey. Båtresan var lång. Försökte att vila för vi skulle springa på kvällen. Vi kom fram till en fin skola, där allt kändes som nytt. Det är kul att bo tillsammans med alla andra från olika Gotlandsklubbar. Jag har lärt känna nya kompisar, Alfred, Daniel och Gustav i VOK. Roligaste tävling under helgen var nattsprinten, som jag vann (klass U2). Arenan som vi sprang i mål på var jättestor. (Nya Borås Arena, Elfsborgs hemma arena, mer känd som Ryavallen).

Det var långt till start på lördagen vi gick 3 km upp för en stor backe.... men det var kortare nedför, "Downhill", och det gick snabbare.

På eftermiddagen var det Indoor tävling på vår skola. Det var första gången som jag testade det. Det var JÄTTEKUL. Det vill jag gärna göra igen.

Innan vi åkte hem på söndagen så sprang vi inne på Borås Djurpark. Det var lagom långt, ungefär 2 km. Där såg jag bufflar, räv och andra djur.

Sigge Svangren

Jag gick upp halv sex och det var jobbigt. Båtresan var ok men bussresan var lång. Morfar Leffe var med på resan. Skolan som vi kom fram till var fin men maten var så där. Det är kul att bo med andra jag har lärt känna Alfred i VOK. Natt sprinten gick så där. Det var mycket detaljer att hålla koll på. Det var häftigt att springa in på Arenan. Det var en stor-

bildsskärm som visade alla löpare. Efter att vi hade ätit på Arenan så spelade jag och Jacob fotboll med några äldre killar på arenan.

På lördagens tävling var det 111 stycken i min klass. Det gick jättebra. Jag kom 11:a. Indoor tävlingen var SUPERKUL. Jag sprang först en bana som var lätt. Sedan testade jag medelsvår men den blev lite för svår men det var ändå jättekul. En riktigt bra orienteringsdag alltså.

Zoo-sprinten blev lite strapatsfylld. Jag fick inte in deffen i deffhållaren så jag han inte kolla på kartan innan start. När jag väl kom upp på träbron (som går över hela anläggningen nästan) så hal-kade jag men efter det så gick det bra. Jag såg en antilop i parken. Fullt fokus på orienteringen alltså.

Om man nu summerar era upplevelser så var det roligast att hänga med kompisar, och komma iväg hemifrån och få göra annat. Kul att åka STOR buss. (Det var en gemensam resa för VOK, Svaide och Bro). Arenan var häftig med storbildsskärm. Vi skulle önska att man gjorde längre stopp med någon aktivitet på resan till Borås. Nu vill vi lära oss mer om sprinttecken och speciellt indoors-kartecknen för det vill vi göra igen.

Tack för intervjun.

/Göran Gustafsson

► Erik tog mästartröjan för sin pappas skull

Att Erik Löfgren vann GT-tröjan 1992 och därmed bröt Ronny Liljegrens svit kan han tacka sin pappa Sven för. ”Han gick bort hösten -91, han tyckte att jag aldrig satsat tillräckligt så nu gjorde jag det för honom”.

Det var i början varpa som gällde för Erik från Lillfole. Ja, för hela familjen Löfgren. Allra bäst var mamma Solveig, hon tillhörde Gotlandseliten och fick därmed ofta vara kvar på kastplanerna till sent.

Det var bara för Erik, och sex år äldre storebrodern Kurt, att härda ut.

– Min kastning var väl klar på någon timme, men vi var ofta på tävlingarna från åtta på morgonen till fem, sex på kvällen, minns Erik.

Innan dess hade korna tagits om hand och skulle så klart tas om hand efter hemkomsten. Långa blev dagarna.

De egna framgångarna var blygsamma, även när han började med orientering. Han var elva då, när han gick en nybörjarkurs vid Fole skola vilket sedan förde honom till Gotland Bro OK.

Han minns tidiga ledare som Folke Nyberg, Jan Norrby och den bara tre år äldre Birgitta Hjerthén, som då hette Johansson.

Här upptäckte han att orientering nog var mer för honom än varpa. Att springa, få lite puls, det gillar han än, nu när han passerat 60. Ja, inte springa, det gör mest ont. Nu är det cykling som gäller.

Han pekar med handen där vi sitter i nybyggda huset i Lokrume, på en avstyckad

del av den tomt där dottern Jessica med familj bor.

– Jag har en runda bort över fälten och på Hejnum Höllar som jag brukar köra med mountainbiken, den tar en och en halv timme. Jag mår toppen sedan jag började cykla, inte ont någonstans.

Nåväl, åter bakåt i tiden. Och nu ska vi här föra in tre år äldre Ronny Liljegren i berättelsen. De kom att bli starkt konkurrerande kamrater i skogarna. Ofta fick Erik åka med Liljegrens till tävlingarna, Berit och Börje. De sprang inte själva men satt alltid vid fällan.

Ronny kom att få stor betydelse för Eriks förkovran. För samtidigt som de konkurrerade hjälptes de också åt, diskuterade vägval på alla tävlingsresor till fastlandet de gjorde när de blivit äldre.

– I början hade jag ingenting att sätta emot, knappt senare heller. Han tränade mycket och släppte aldrig en träning, han skulle alltid vinna.

Erik minns första gången han slog honom, Lidingöloppet 1985. Plötsligt, efter hälften av de tre milen, försvann Ronny. Han bröt loppet...

– ...och efteråt hade han någon dålig ursäkt om skavsår, skrattar Erik. Det hade aldrig hindrat honom tidigare, han blev helt enkelt trött!

Vid den tiden, i mitten av 80-talet, hade Erik dock börjat få hugg även inom orienteringen. Han kunde mäta sig med de bästa på DM-tävlingarna vars sammanlagda resultat ledde fram till Gotlands Tidningars mästartröja.

Men alltid var det något som sket sig, någon onödig tiominutare, oftast på natten.

– Och så var jag heller inte tillräckligt ambitiös, det gillade inte min far. Han tyckte att jag aldrig riktigt gav det chansen. Så när han gick bort tog jag tag i det, lite för hans skull. Skulle jag ta tröjan var det dags, jag var 29 då.

Inte nog med det. Han hade nyligen tagit över gården och hade småbarn, tiden var knapp. Men när det väl drog ihop sig till avgörande lång-DM (motsvarande dagens ultralång) i Stenkyrka var fokuset stabilt och kroppen fylld av ork.

Tidigare hade han det året vunnit såväl dag- och kort-DM, som distanserna hette då. Största kombattanten Erik Fransson, VOK, hade vunnit natten.

Finalloppet började dock inte så bra:

– Första kontrollen var i ett område fullt av fornrosen, jag dundrade in där och lade bort tre minuter direkt, minns han.

Men resten av loppet gick bra och han tog hem mästartröjan framför näsan på Visborgs OK:s Erik Fransson. Även Ronny Liljegren fanns med i segerdiskussionen men tog sig denna gång inte i mål. Soppatorsk.

Erik från vidderna, vilket var det namn undertecknad gav honom i flertalet krönikor i orienteringstidningen Skogssport, blev därmed den som bröt Liljegrens

svit. Tolv tröjor vad det här laget, varav tio i följd. Det kom till slut att bli hela 13 stycken.

För Erik blev det denna enda, han var i för sig med i tröjtoppen även året därpå, då titeln till slut gick till Kjell Nilsson. Därefter inleddes Mattias Westfält-eran.

– Jag hade tagit min tröja, det var det viktiga. Det var stort på den tiden, stark konkurrens.

Själva plagget utdelades av undertecknad, första gången i den rollen, vid en tröjfest ombord på M/S Nord Gotlandia där hon låg i hamn.

I dag är skinnpajen, vilket var segerpriset, riven av kattklor och knappast längre representativ för en vinnare.

Erik fortsatte med orienteringen till för runt tio år sedan, det var då knäna sade ifrån och han istället började trampa. Men en och annan tävling blir de alltjämt. Han är dessutom verksam inom tävlingskommittén och som medhjälpare vid klubbens arrangemang.

Av hans och hustrun Mias tre barn blev det inte särskilt mycket orientering, nu får han försöka skola in nästa generation i sporten:

– Ja, det blir väl min uppgift nu, att försöka få barnbarnen intresserade, säger han.

/Magnus Ihreskog

BILD: Ur arkivet

BILD: Magnus Ihreskog

B

PP

Sverige, Port Payé

~~Gotlands Bro OK
Lummekunda Tjauls 141
621 71 VISBY~~

Årsmöte

Härmed kallas alla medlemmar
till Bro OK:s årsmöte

lördag den 10 februari

Håll utkik för mer info
närmare utsatt datum